

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 55. Res Lombardicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

fules illæ suos amifere, non eis permittitur aliorum electio, sed contra sacros Canones obtruduntur novi. Interim hæresis invalescit, cum desint, qui sanam doctrinam tradant. Immo e templorum ruinis delubra construere Saracenos pateris (de Saracenis Nuceriæ loquitur) quibus suum in medio Regni domicilium hac arte stabilitum majorem Christianos a fide abducendi facilitatem præbet. Denique contra pacem a te nobiscum initam quidam Nobiles aliique suis spoliati bonis mutare solum coguntur, ac certe hoc uno ex capite tam acerbe habentur, quia Ecclesiæ partibus se adjunxerunt. Dabat ultimo Februarii an. 1236. Imperator ad has querelas sic respondit, ut tum earum causas imminueret, tum culpam in Prætores suos transferret, & quantum ad electionem Præsulum attinebat, se jus antecessorum suorum tueri assereret. Sed his responsis immixti erant verborum aculei non nisi exulcerandis animis idonei.

Sæcul. XIII.
A.C. 1236.

Sup. Lib.
LXXIX.

§. 65.

§. LV.

Res Lombardicæ.

Papa tamen Imperatorem ad bellum facrum adducere, & a suscepto Lombardiæ arma inferendi consilio avertere modis omnibus conabatur. Vide, qua ratione ei eodem anno 20 Martii scripserit!

Sæcul. XIII. rit! Oramus, ut Excellentia tua confide-
 A.C. 1236. ret, nos negotium de Terra sancta te urgen-
 te ac ex sententia trium Patriarcharum
 X. ep. 1. ap. omniumque Præsulum nobis præsentium con-
 Rain. 1236. traxisse; idem post sanctam Sedem præci-
 n. 2. pue ad te pertinere; atque nos curasse, ut
 dissidentes pacem, vel saltem inducias inire
 ubivis gentium compellantur. Et vero Prin-
 cipes aliqui jam eo adacti sunt, ac non-
 nulli Reges, multique Optimates tessera
 crucis militiam secuturos se sponderunt:
 Igitur efflidim rogamus, ut mox Herman-
 num Teutonici Ordinis Magistrum mittas
 cum plena potestate nostras inter manus sim-
 pliciter & absque ulla conditione de tua
 cum Lombardis controversia compromit-
 tendi, qui se hac in re nostro permisere ar-
 bitrio. Scias enim, si contra eos moveat,
 hoc præsertim tempore, pessimi rem exem-
 pli fore, ac te multis daturum ansam creden-
 di, se ab Ecclesia deceptos esse: id quod
 hæc tolerare haud posset.

Matth. Par.
 an. 1236.
 p. 362.

Verum Imperator Papæ declaravit,
 se Lombardorum insolentiam diutius fe-
 rendo non esse, oravitque, ut ipsi hono-
 rificam cum eis pacem procuraret, vel ad
 eosdem edomandos suppetias mitteret,
 prout affirmaret, Cæsarem ipsi succurre-

Matth. Par.
 p. 366.

ap. Sigon.
 lib. 18. p. 48.

re debere. De Mediolano præcipue que-
 rebatur tanquam hæreticorum ac rebel-
 lium receptaculo. Belli sacri dilationem
 excusaturus, Papæ his verbis scripsit:

Italia

Italia est hæreditas mea: ambitio rationi contraria foret, si desererem, quod meum est, ut armis extranea quærerem. Indignus Christi servus sum, ut ejus hostes impugnem, sacre militiæ crucem ampl. xus. Verum Italia plena hæreticis est, præsertim Mediolanum: ut contra Saracenos moveam, illos impunitos permittere esset ferrum in plaga relinquere, ac exteriora ei remedia applicare. Præterea sine numerosis copiis & magnis sumptibus bellum ethnicis inferre haud possum: huc opes ac vires Italiæ destino.

Imperator in Germania commorabatur, proximamque æstatem in Lombardia transacturus, ad Germaniæ Principes longam scripsit epistolam, in qua sic loquitur: Quandoquidem populi nobis sub-

*Petr. de Vin.
III. ep. I. &
ap. Sigon.
ibid.*

jecti in Regno Hierosolymitano ad dilectum filium nostrum Conradum matris suæ successorum pertinente, in Sicilia, materna hæreditate nostra, & in Germania communi fruuntur pace, Italiam ad officium suum reducere, ac Imperio nostro restituere cogitamus; parumque nobis superest agendum, ut illud eveniat. Qua in re non nostrum modo emolumentum, sed sacre militiæ progressum quærimus. Nam Italiæ rebelles subigendo discordias inter Nobiles multos tolemus, quorum vota durante hoc inter Christianos bello suspensa manent. Tanta bona procuraturi, hac æstate cum Principibus

Hist. Eccles. Tom. XX.

Q

Impe-

Sæcul. XIII.
A. C. 1236.

Imperii Lombardiam adire statuimus, ut hæresin inde extirpemus, instauremus ibi jura Imperii, eo reducamus pacem, ibidemque suum cuique jus tribuamus, ac postea omnes conjunctis viribus Religionis hostes aggrediamur. Igitur Parmæ solemnem indicimus curiam, quo cunctos Italice cis Romam urbium Nuncios invitamus, ac præter Imperii Principes omnium Occidentis Regum, quorum major pars sædere nobis conjuncta est, Legatos ibi affore speramus. Edicit dein Augustam Vindelicorum ad conventum militum die Festo S. Joannis faciendum, & ad confessum Parmensem diem Festum S. Jacobi 25tum Julii.

Ital. Sac.
to. I. p. 236.

Interim ad Cæsaris preces Papa in Lombardiam Legatum misit de pace acturum. Is erat Episcopus Prænestinus Jacobus Pecorarius Placentiæ nobili & opulenta ortus familia. A prima juventute sua Clericus ad S. Dominum, dein Archidiaconus Ravennas, ut se totum Deo consecraret, Franciam petiit, & Ordinem Cisterciensium ingressus an. 1215, talia virtutum specimina edidit, ut in Abbatem Trifontanum Romæ sub Pontificatu Honorii tertii eligeretur, qui singulari eum affectu prosequens a sacello & confessionibus sibi esse jussit. Ex illo tempore Ecclesiæ negotiis, quæ maximi momenti erant, adhibitum ac optime perfunctum Papa Gregorius Nonus Cardinalem

nalem Episcopum Prænestinum mense Septembri an. 1231 creavit, & anno sequente eum simul ac Ottonem Cardinalem sub titulo S. Nicolai ad Imperatorem Fridericum pacis procurandæ causa legavit. Tum in Lombardiam pacandam missus Jacobus hoc anno tertiam legationem obiit. Papa de eo ad Cæsarem 10 Junii ita scripsit: *Edotti, te Lombardiam petiturum, Episcopum Prænestinum eo mittere decrevimus, qui cum olim pro Deo omnia reliquerit, certe solam concordiam & honorem Ecclesiæ ac Imperii nullo hominum respectu quærit.*

Sæcul. XIII.
A. C. 1236.

X. ep. 103.
ap. Rain.
1236. n. 6.

§. LVI.

Beata Agnes Bohema.

Interim Agnes Regis Bohemiæ sorore-
gregium orbi exemplum dedit in reli-
giosam servitutem sub S. Francisci regula
se Deo dicans. Primislaum Ottocarum
Bohemorum Regem, atque Constantiam
Belæ tertii Hungariæ Regis filiam pa-
rentes nacta Pragæ anno 1205 primam
aspexit lucem. Trimula Boleslao Henri-
ci Silesiæ Ducis filio in matrimonium
promissa, Trebnicium ejus regionis mo-
nasterium prope Uratislaviam delata fuit,
ut ibi sub cura sacrarum Deo Virginum
adolesceret. Sed post triennium extin-
cto, cui destinata erat, Principe, in Bo-
hemiam

Vit. ap. Boll.
6. Mart. to. 6
p. 513.

Q 2 hemiam